

dring dokumenterede jeg den Gang ved at læse op af Rigsdagstidenden, og det skal jeg ikke komme ind paa nu. Det ærede Medlem er nu paa samme Side, som han var ved Skjoldelev-Valget, og jeg skulde ladet ham være i Fred, naar han ikke var kommen med den Udtalelse om, at man nu var ved at bryde Tingets gamle Praksis. Denne Udtalelse kunde jeg ikke lade staa uimodsaagt.

Til det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) vil jeg sige, at der formodes at være afgivet 70—80 Stemmer af Personer, som ikke have opfyldt Lovens Krav om, at kun een ad Gangen maa være til Stede i Stemmerummet. Det kan være en mere eller mindre tilregnelig, en mere eller mindre formel Fejl, men der er altsaa en formel Mangel. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det vilde være ganske urimeligt at kassere disse Stemmer, men der er ikke nogen Grund til at lægge Skjul paa, at der er en formel Mangel; den kan altsaa i nogle Tilfælde tilregnes dem begge, i andre Tilfælde kan den kun tilregnes den ene. Jeg vil for Resten ogsaa sige til det ærede Medlem, at naar han taler om, at en Gruppens Optræden ser mistænkelig ud, saa vil jeg ikke følge ham paa disse Veje, og jeg vil fraraade Folk at komme ind paa disse Veje, thi det er daarlige Veje at være paa.

Berntsen: Det kan være lidt vanskeligt at diskutere denne Sag med den meget ærede Ordfører, thi han har jo for et Øjeblik siden ladet os forstaa, at der maatte være noget forkert ved Hjerneerne, naar vi ikke kunde gaa ind paa den Tankegang, han forsvarede. Skulle vi nu ikke gaa ud fra, at vi kunne være enige om, at Hjerneerne paa begge Sider ere nogenlunde normale, og kun holde os rent og klart til det, vi her ere uenige om, thi det er dog en ærlig Sag at have forskellige Meninger om en foreliggende Sag. Vi ere jo saa vante til hver Dag, at en Sag kan ses fra forskellige Synspunkter, og vi behøve ikke at gaa ud fra, at der er noget galt i den øverste Etage paa nogen Side, fordi vi have forskellig Opfattelse.

Den ærede Ordfører kunde ikke lide, at det her var sagt, at Valghandlingen i Vinderup var dels offentlig og dels hemmelig. Den ærede Ordfører mente, at han havde slaaet en Pæl gennem Fabelen om, at Valghandlingen i Vinderup ikke var hemmelig. Jeg lagde Mærke til, hvad det ærede Medlem udtalte. Nej, sagde det

ærede Medlem, det, der er sket i Vinderup, er et hemmeligt Valg, hvor der i flere Tilfælde er gjort Brud paa Hemmeligheden. Se, det kan jeg godt gaa ind paa, det er ikke værd at strides om Ord. Jeg har sagt, at Valghandlingen er foregaaet dels offentligt og dels hemmeligt, men jeg skal godt acceptere den ærede Ordførers Tankegang, naar han ønsker at udtrykke det saaledes, at Valget i Vinderup er et hemmeligt Valg, hvorved der i flere Tilfælde er gjort Brud paa Hemmeligheden. Men det er netop det, Valgloven vil forhindre, idet den bestemmer, at der kun maa være een ad Gangen i det hemmelige Rum.

Den ærede Ordfører lagde særlig Vægt paa, at 3 af Klagerne havde været i det Tilfælde, at de heller ikke havde været alene i det hemmelige Rum. Men jeg ved ikke, om den ærede Ordfører kan bevise, at det er deres eller andres Skyld. De 3 Klager, her er Tale om, og om hvem det er godtgjort, at de ikke have været ene i det hemmelige Rum, kunde jo ikke gøre for, om der kom en eller to ind til dem, medens de stode og stemte. Og derfor siger jeg, at hvor meget jeg end beklager, at der blandt Klagerne have været nogle, der have været selvanden eller maaske selv-tredie inde i det hemmelige Rum, saa ved jeg ikke, om det er deres eller andres Skyld. Er det deres Skyld, beklager jeg det i høj Grad, men det er kun et Vidnesbyrd om, hvorledes Valget er foregaaet, at man fra alle Sider har syntes, at det var lige saa meget offentligt som hemmeligt, og derfor er man gaaet ud og ind paa flere Steder efter eget Forgodtbefindende, hvad der jo er en Fejl ved Ledelsen og et Brud paa Valglovens Bestemmelser.

Den ærede Ordfører er jo dog enig med mig i, at det, man vilde ved Indførelsen af hemmelig Afstemning, var at forebygge Tryk paa den enkeltes fri Afstemning. Men det har man ikke forebygget, naar man ikke værger den enkelte mod, at hans Stemmegivning bliver set og kontrolleret af uvedkommende, der ikke have Lov til det.

Det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) glædede mig med at udtale, at han i Reglen hørte mig med Velvillie. Det maa jeg takke ham for. Han udtalte endvidere, at som Regel havde han kunnet følge mig med Hensyn til mit Ordførerskab overfor paaklagede Valg, hvad enten jeg har forsvaret Flertallets eller Mindretallets Indstilling. I Dag kunde han ikke.